

LIETUVA

NR. 35 (861) S. PAULO — BRASIL — 1965 M. RUGSĖJO — SETEMBRO 2 D. — XVII META

Plačiajame Pasulyje

EGIPTO prezidentas Nasseris tarėsi ir, atrodo, susitarė, su Saudi Arabijos karaliumi Faisalu kaip baigti Jemeno valstybėleje jau ilgą laiką vykstantį karą. Jemeno valstybė turi labai daug žibalo šaltinių ir visi kaimynai nori juos pasiglemžti, todėl kiršina vietos gyventojus, nuvertė jos karalių, paskelbė respubliką, visiškai neatsiklausę gyventojų nuomonės. Ir čia labai daug kosės privirė kaip tik Egipto prezidentas Nasseris, duodamas visokeriopą paramą sukilėliams ir net savo armiją tenai pasiųsdamas. Bet kadangi visos kovos su Jemeno ištikima kariuomene ir partizanais įklampino Nasserį bėdon, tai dabar nori «gražumu susitarti».

IŠ JEMENO NASSERIS nuvyko Maskvon. Ko jis tenai iš tiesų ieško, ne visi aišku Rusai stato jam ant Nilo upės didžiausią užtvanką kuri padės tvarkyti jos potvynius laistyti dirvas ir gamins milijonus kilovatų elektros. Be abejo Nasserui reikia ir dėl tų darbų tartis su rusais. Tačiau neapsieis ir be politinių pasitarimų.

PIETINI ME VIETNAME rusų rakieta numuštas trečias amerikiečių lėktuvas. Nors amerikiečiai manė sunaikinę jau visas tokių raketų bazes, bet suklydo. Tai parodo, jog rusai teikia didelę paramą ginklais Šiaurės Vietnamo sukilėliams, ir kad Vakarai turės dar labiau pasitempti, komunistų užmačioms Tolimojoje Azijoje sulaukyti.

TIKRAI KOMUNISTIŠKAI!

Po Italijos komunistų partijos galvos Togliati mirties buvo paskelbtas jo laiškas Chruščiovui Laiške Togliati nurodė visą eilę negerovių komunistų kraštuose bei partijoje ir siūlė įvairių pakeitimų reformų. Daugybei komunistų tas Togliati testamentas labai patiko, kitiems ne patiko. Ir štai šiomis dienomis italų komunistų laikraštis skelbia kad Togliati penki mėnesiai prieš mirtį jau nebebuvo Italijos partijos komunistų galva! Todėl ir jo raštui negalima priskirti didesnės reikšmės.

Keista! Togliatiui mirus, iškeltos iškilmingos laidotuvės. Ir tada niekas nė puse lupo neprasitarė, kad jis nebebuvo partijos vadas. Priešingai, įvairiose kalbose ir straipsniuose jis buvo garbinamas kaip italų komunistų «dvasios

vadas». Ir štai metams praėjus po jo laidotuvių skelbia, kad jis mirties metu jau nebebuvo partijos vadas! Jau ne 5 mėnesiai kaip buvęs atsitytas, ar atsistatęs? Kodėl tik dabar tai skelbiama? Ar neištiko ir jo toks pat komunistiškas dėkingumas, kokio sulaukė Stalinas, Chruščiovas ir kiti raudonojo komunizmo didvyriai?

ŠV TĒVAS prašo visus tikinčiuosius vėl daugiau melstis už paskutinę visuotinio Bažnyčios Vyskupų suvažiavimo dalį, kuri prasidės rugsėjo 14 d per šv. Kryžiaus paaukštinimo šventę. Šioje suvažiavimo dalyje vyskupai turės nuspręsti nepaprastai svarbius klausimus tiek pačiai Bažnyčiai, tiek visam pasauliui. Todėl dalyvaukime ir mes tame suvažiavime savo maldomis ir dvasinėmis aukomis.

LENKIJA Š Amerikos socialistų laikraščio «The New Leader» — «Naujasis Vadas» žurnalistas ilgesnį laiką pa gyvenęs Lenkijoje, atspaudino ilgą straipsnį Tarp kitko jis rašo ir apie Katalikų Bažnyčią Lenkijoje.

Štai jo žodžiai: «Lenkijoje viską kontroliuoja komunistinė valdžia. Visą tik ne Katalikų Bažnyčią. Ta tebesijaučia laisva ir drįsta laikytis bei skelbti savo aiškius nusi statymus. Bažnyčia yra vienintelis komunistų priešas su kuriuo jie turi rimtai skaitytis ir skaitosi. Ta Bažnyčią nuveikti ir nutildyti Lenkijos komunistai galėtų tik su Maskvos pagalba, ne patys vien. Tokią didelę jėgą bei įtaką turi Katalikų Bažnyčia Lenkijos gyvenimui ir atsparumui komunizmui».

Nenoriu per daug išaukštinti lenkų religingumą, bet nenoriu jo nė menkinti. Dabar tinio didelio lenkų religingumo pagrindą sudaro gal ne tiek pats jų religingumas, kiek bendras priešingumas komunistinei Lenkijos valdžiai. Bet yra faktas kad stipriausiai ir nepajudinama tebesilaiko Katalikų Bažnyčia.

Valdžia buvo panaikėjusi katalikų šventes mokyklose. Bet išėjo visiškai priešingai. Jei vaikai but mokinami religijos mokyklose, tai per tas pamokas ne vienas miegotų. Bet gavę įsakymus neiti Bažnyčion, nešvęsti švenčių, vaikai buriais bėga į bažnyčias. Net komjaunuoliai es. Ne komunistų partijos viršūnių vaikai!

Valdžia buvo paliepusi išmesti visus kryžius iš ligoni-

nių. Tas įsakymas tiek įsiuti no ligonis ir išiaip žmones, kad valdžia išsigandusi panaikino savo dekretą ir liepė kryžius vėl pakabinti, kur jie buvo.

Tokių ir panašių Lenkijos Katalikų Bažnyčios rezistencijos pavyzdžių yra daugybė. Tikėkimės, kad ir Lietuvos žmonės atkakliai laikosi savo tikėjimo, nors daug sunkesnėse sąlygose, negu Lenkijos.

Statistikos žiniomis šiuo metu visame pasaulyje yra apie 170 milijonų veikiančių televizijos aparatų, iš kurių daugiau kaip ketvirtadalis to skaičiaus randasi Šiaurės Amerikoje.

Sovietų Rusijoje ir toliau jaučiamas labai didelis įvairių vaistų trūkumas. Sovietų vaistų pramonė nepajėgia padengti nei pusės visų vaistų poreikavimo krašte.

Brazilijoje lankėsi Argentinos vyriausias kariuomenės vadas generolas Juan Carlos Ongania. Ta proga Brazilijos karo ministris gen Costa e Silva apdovanojo jį aukščiausio laipsnio karišku ordinu.

Kaikuriose Europos valstybėse pasirodė padirbtų 100 dolerių banknotų. Ta ptautinė policija «Interpol» deda visas pastangas susekti dolerių padirbėjus.

Amerikos prezidentas Lyndon Johnson, kalbėdamas J. A. V Kongrese užgirė dabartinio Brazilijos Respublikos Prezidento Castelo Branco politiką kovoje su infliacija.

Paskutiniu laiku pradėjo žymiai kilti Brazilijos kukurūzų eksportas į užsienius. Daugiausia kukurūzų išvežama per Santos uostą, kur įtaisyti moderniškai šių grūdų pakrovimo aparatai.

Ri Grande do Sul estade, Novo Hamburgo mieste yra plačiai išsivysčiusi avalynės fabrikai pradėjo batų eksportą į kaikuriuos Afrikos kraštus.

ANKSTYVAS PAUKŠTELIS

Amerikiečiai paleido į eraves žemės palydovą — satelitą vardu «ankstyvas paukštėlis». Jam užėmus nustatytą taką erdvėse 35 999 kilometrų aukštybėse jis galės perduoti vienu metu 40 telefoninių pasikalbėjimų su Europa, ar vieną televizijos programą.

KAZIMIERAS RUTKAUSKAS ŠIO «MŪSŲ LIETUVOS» NR GARBĖS LEIDĖJAS.

Jau 38 metai kaip šitas šaunus jaunuolis vilkavietis gyvena Brazilijoje, turi gražiai įrengtą siuvyklą «Vilnius» pačiame miesto centre, Av. São João, 861.

Prieš porą savaitių Kazimieras su savo broliu Jonu buvo nuvaziavę į Mato Grosso estado sostinę Cuiabá kur Jonas turi nusipirkęs 50 alkeirų žemės. Deja, savo žemės nepamatė. Kol kas ten galima nuvykti tik Jeepu ar lėktuvu. Nuo Cuiabá Jeepu kelionė kainuoja 500 000 kruzeirų o lėktuvu 250 000 kruzeirų. Kelionė kainuoja daugiau, negu pati žemė. Be to nuvažiavus į paskutinę vietą, kaip žemės pardavėjas sakė, dar reikia eiti pėsčiam per tropikų mišką kokias 9 valandas. Tai malonumas, kurio turėjo kol kas atsiskyti.

Cuiabá miestas yra gražus, švarus, žmonės daugiausiai balti. Dar g a žesnis ir didesnis miestas yra pusiaukelyje į S Paulo — Campo Grande. Žmonės daugiau sia verčiasi prekyba ir gyvulininkyste. Iki Cuiabá mažai tėra didesnių medžių. Toliau esama didelių miškų. Iki Campo Grande traukinyas eina 30 val. Toliau reikia keliauti lėktuvu ar omnibusu. Omnibusas važiuoja 22 valandas. Omnibusai yra patogūs, moderniškai. Kelias re tai kur asfaltuotas. Jieiu važiuo į Cuiabá traukiniu ir omnibusu grįžo lėktuvu. Kas įdomiausia, kad neteko jiems pamatyti nei vieno tikro indėno. Baltasis žmogus juos austūmė į didžiųjų miškų gilumą.

Dėkinga «M. L.» Administracija linki p K Rutkauskui gražios, laimingos ateities!

Stašys Vancevičius

Prisiminimai apie Ijį Pasaulio Lietuviu Kongresą

Traukinui prabėgus pro Lietuvos Vokietijos sieną pasirodė gražūs Suvalkijos laukai. Buvo pati šienapiūtė, todėl pakeliui laukuose buvo matyti daug žmonių. Kaip jauku, kad ir, po trumpo laiko, vėl pamatyti Lietuvos laukus, kurie atrodė tokie artimi. Atvykęs į Kauną apsistojuo pas vieną savo jaunystės draugą Sekančią dieną prisistačiau DULRO ir turėjau pasikalbėjimą su žymesniųjų Lietuvos laikraščių atstovais, kuriems papasakojuo apie Brazilijos lietuvius ir jų kultūrinę veiklą. Kadangi iki Kongreso dar buvo daug laiko, tai išvykau pasisvečiuoti pas savuosius į Utenos apskritį.

KONGRESO PRADŽIA

Pirmasis Pasaulio Lietuvių Kongresas prasidėjo rugpjūčio 11 d., sekmadienį. Visas Kauno miestas buvo pasipuošęs tautinėmis vėliavomis. Iš ryto Kauno Bazilikoje buvo iškilmingos pamaldos, kuriose dalyvavo vyriausybės nariai kongreso atstovai, svečiai ir daugybė kauniečių. Pamaldas laikė iš S Amerikos atvykęs prel. M. L. Krušas.

Iškilmingas Kongreso atidarymas įvyko Kauno Valstybės Teatre 3 val. p.p. Kongresą atidarė Respublikos Prezidentas Antanas Smetona, savo kalboje pabrėždamas, kad šis kongresas turįs istorinės reikšmės, kurio pagrindinė mintis «glaudžiau teiktis draugėn ir stipriau laikytis iš vieno, kad mūsų nedidelės pajėgos veltui nežūtų svetimuose kraštuose». Lietuviams, kurie gimė ir augo kitose šalyse, gal atrodo Lietuva mažutė ir neįdomi. Bet reikia prisiminti, kad «iš visai menkų pajėgų

Tas vienas paukštėlis atstos 4 povandeninius kabelius, kurie perduoda 317 telefoninių pasikalbėjimų.

tekto Lietuvai kurtis, gaivintis ir statytis sugriautas gyvenimas». Lietuva buvo atstatyta visu lietuvių pastaugomis — gyvenančių savam ir svetimuose kraštuose. Kada Lietuva užgriuvo Diysis karas, užsienio lietuvai suskato ją gelbėti, kas kaip galėdami. Kongresas turi sutelkti mūsų tautą arčiau. Visi užsienio lietuviai turi skelbti pasauliui gerą Lietuvos vardą.

SVEIKINIMAI

Po Respublikos Prezidento kalbos buvo sugiedotas Tautos Himnas ir toliau se šė DULRO pirm adv R. Skipitis šio žodis. Į Kongreso prezidentumą buvo išrinkti: S. Amerikos «Draugo» redaktorius L. Šimutis, prel. L. Krušas, «Lėvynės» red. St. Vitaitis, «Dirvos» red. K. Karpus, «Lietbalso» red. A. Voronevskis. «Vienybės» red. atstovas A. Trečiokas, «Naujienu» red. Augustas, adv. R. Skipitis ir plė O. ečionytė (iš Anglijos)... Raštu ir telegramomis kongresas gavo apie 200 sveikinimų. Žodžiu sveikino apie trisdešimt žmonių jų tarpe ministris pirmininkas J. ūbelis, Liet. tautininkų Sąjungos vardu, Kauno miesto burmistras A. Merkys, buvę Lietuvos prezidentai A. Stulginskis ir K. Grinius, Krikščionių demokratų pirm. L. Bis tras, Valstiečių liaudininkų pirm. adv. L. Šlezevičius ir kiti.

Išklause sveikinimų visi kongreso atstovai ir svečiai nuvyko į Vytauto Didžiojo muziejaus sodelį pagerbti žuvusius dėl Lietuvos laisvės. Čia buvo susirinkę kauniečių minios. Gatvėse stovėjo išsiriškiaję kariuomenės dalys. Prie nežinomojo Kareivio kapo pasakė kalbą «Draugo» red. L. Šimutis, pabrėždamas, kad užsienio lietuviai susirinko vienybės manifestacijai, kai Lietuvos padangėse naujaisi juodi debesys, Lietuvių tikslas — pasisemti ugnies, kad sugrįžus į gyvenamąjį kraštą būtų galima uždegti brolių širais, kad jie nepagailėtų net gyvūnų aukų Lietuvos laisvei apginti. (B. D.)

Lietuviai darbo ir mirties stovyklose Sovietu Sąjungoje

TIK KĄ ATVYKUSIO IŠ UŽ GELEŽINĖS UŽDANGOS
LIETUVIO, VORKUTOS KALINIO, PASAKOJIMAI

CHICAGA, III. — Stasė ir Vytautas Deveikiai su sūnumi Vytautu 6 m. iš Lenkijos birželio 30 d. atvyko į Chicagą. Čia trejetui dienų sustojo pas Ursulę ir Vladą Eidiečius, 7151 So. Maplewood Ave.

Vytautas Deveikis yra nuo Molėtų, Utenos apskr., žmona gimusi Vilniuje. Pasinaudojant žmonos turėta Lenkijos pilietybe, Deveikiai 1958 m. galėjo išvykti į Lenkiją ir apsigyveno netoli Katovicų, pa- lei Čekoslovakijos sieną. Atvykstančius iš Lietuvos beveik visus lenkai siuntė į žemes, kurios buvo prie Lenkijos prijungtos atėmus įsivokietijos. Pasakoja, kad Lenkijoje bažnyčios yra apdėtos dideliais mokesčiais. Ūkininkai daugumoje pasilieka savo ūkiuose tik buvusiuose daruose yra įsteigti valstybiniai ūkiai. Maistas gana brangus, kas ūkiniams kams geriau, o miestiečiams darbininkams — sunkiau.

REIKĖJO 6 METŲ, KAD GAUTŲ LEIDIMĄ

Deveikis turi brolių Los Angeles mieste, kas jam padėjo gauti leidimą išvykti iš Lenkijos išėjo šešeri metai, kol pavyko išdirpinti visus leidimus įvažiuoti į JAV.

Vytautas Deveikis buvo prie

varta paimtas raudonojoje armijoje, vėliau — areštuotas, nuteistas 10 m. į lagerius ir išvežtas. Čia daug sulėmė tai, kad jis turėjo artimų giminų Amerikoje. Tardytojai pasakė, kad jie pramato karo su Amerika galimybes, o tokie vyrai, kurie turi giminų Amerikoje, galį karo atveju griebtis ginklo prieš rusus, kaip jie «šaudę rusus pro langus 1941 metais».

Deveikis Vorkutoje išbuvo 7 metus. Dirbo anglų kasyklose Vorkutoje buvo daug latvių, estų, lietuvių, vokiečių, net vienas italas. Prie V. Deveikio Vorkutoje mirė labai daug žmonių, jų tarpe ir mok. Petras Kraujelis, iš Kraujelių kaimo. Buvo daug lietuvių kunigų. Kartu su tremiamais iš Vilniaus lietuviais buvo vežami 4 lietuviai kunigai.

BADAUJĄ DARBO VERGAI

Vorkutoje sąlygos buvo baisios. Anot Deveikio, kol žmogus nemiegojau, tai tik galvojai apie duoną ir apie laisvę, o užmigęs — sapnavai duoną. Visą laiką valgis buvo neįtikėtinai blogas. Deveikiui teko ko dirbti kasyklose, kur buvo suvaryta 6000 žmonių. Visoj Vorkutoje buvo 40 šachtų (ka-

syklų), ir prie kiekvienos — po 5000 ar daugiau darbo vergų.

Nuo darbo atsisakyti negalėjo niekas. Jei kas neina į darbą, užtaro į kalcerį, duodami tik vandens ir gabaliuką duonos. Kasdien duodavo košę ir košę ir šiek tiek duonos. Kartą dienoje duodavo sriubos, bet tai tik drumzlinas vado. Kaliniai sakydavo — kai pažiūri į dugną matyti Maskva. Pas gerą ūkininką šuo geriau gaudavo, kaip ten išdirbęs visą darbo normą, — pasakojo V. Deveikis. O jeigu plano neišpildė, visai blogai. Uždirbtų pinigų neduodavo, nuipirkti nieko negalėjai. Aprenkti buvo tokiais vatinkomis Šaltis žiemą siekdavo iki 40–60 laipsnių. Drabužių labai šiltų nei neduodavo, kad daugiau judėtų, daugiau dirbtų.

NEŽMONIŠKAI KIETAS REŽIMAS

Laimingi tie, kurie gaudavo siuntinių iš Lietuvos. Vorkutoje buvo ir moterų tremtinių, net kokios šešios stovyklos. Visi kaliniai ant rankovės ir ant kelnų turėjo prisiūtą juodą «R» raidę baltame dugne, o paskiau vieton to buvo numeris. Per metus tebuvo leidžiama parašyti tik vieną laišką. Tačiau rašant, reikėjo paduoti administracijai adresą. Deveikis, bijodamas kad nepakenktų broliui, jam nei laiško nerašė. Neleisdavo turėti nei gabalėlio pieštuko nei gabalėlio popieriaus. Kas savaitę buvo vykdoma žiauri krata. Susodindavo ant barako grindų, iščiupinėdavo visus čiuzinius, drabužių siūles.

ENKAVEDISTAI IŠŽUDĖ 500 KALINIŲ

Deveikis buvo Vorkutoje, kai ten vyko kalinių sukilimas. Enkavedistai sušaudė apie 5000 kalinių. Sleistas iš

lagerio, Deveikis aplankė jų kapus. Vis dėlto — jų mirtis nebuvo veltui. Lektuvu atskrido iš Maskvos komisija ir pertvarkė režimą, šiek tiek atsižvelgdama kalinių reikalų.

Kalinių streiko metu — visi vagonėliai, išvežami iš kasyklų, buvo aprašyti kreida: «Reikalaujame laisvės», «Reikalaujame bylas peržiūrėti», «Reikalaujame duonos». Bet tas labai brangiai kainavo.

Kodangi Vorkutoje buvo daug aštrių singai nubausų bei teismo išvežtų, tai po eilės metų peržiūrėjo bylas ir kai kuriems jų tarpe ir Deveikiui leido gyventi už lagerio ribų, nors jie buvo laikomi priklausą lageriui. Po metų gavo leidimą iš Vorkutos išvažiuoti.

Kai per radiją pranešė, kad Stalinas mirė, barakuose buvo neišpasakytas džiaugsmas, žmonės tiesiog šokinėjo. Po to palaipsniui ėmė atslūgti ta žiauri priespauda. Ėmė šiek tiek mokėti už darbą, bet tiek kad už mėnesio uždarbį galėjai nusipirkti kelis svarus cukraus.

GYVENTOJAI LABAI NEPATENKINTI

V. Deveikis pasakoja, kad gyventojų net 99 procentai bolševikais nepatenkinti, net ir patys partiečiai, tik priversti tylėti. Ypač Lenkijoje, Pabaltijo kraštuose. Tik jaunimas, kuris kitokio gyvenimo nematė, tiek nesiorientuoja. V. Deveikis pasakoja:

— Jeigu viską nufilmuot, ką teko pergyventi Vorkutoje, ką žmonės pakėlė Lietuvoje bolševikų okupacijoje, būtų šurpu ir neįtikėtina, kad šitokie dalykai mūsų amžiuje dėtusi.

ARGENTINOS LIETUVIS NUSISKANDINO SU DUKRA

Lietuviai, kurie atvažiavo

iš Argentinos į Lietuvą, buvo taip nusivylę, kad pergyveno tragiškai: vienas V. Deveikio pažįstamas Argentinos lietuvis su dukra nusiskandino Nemune.

Ypač baisi padėtis kolchozininkų. Kolchozininkai vietomis visai nieko negauna, o yra vietų, kad gauna po 3, po 5 kapeikas už darbadienį.

Grižęs iš Vorkutos neberado nei nežinomojo kareivio kapo, nei Dariaus Girėno lėktuvo liekanų Karo muziejuje. «Viską naikina kas lietuviška» — pasakoja V. Deveikis.

OKUPANTAI ŽUDĖ

Okupantai rusai ypač žiaurūs buvo Lietuvoje 1944 metais; Bolševikai apsupdavo kaimą, ir kurie neidavo į kariuomenę, sušaudydavo. 1944 metų gruodžio 24 d. bolševikai apsupo Žičkų kaimą Labanoro parapijos, suėmė visus vyrus ir kai kuriuos išvedė į kariuomenę, o kitus sušaudė. Tarp sušaudytų buvo Algirdas Deveikis, 16 metų Jnozės Pelakauskas, 16 m., Stasys Kuliešius 16 ar 17 metų, Antanas Kuliešius (kuris jau buvo kariuomenėje tarnavęs Lietuvoje; liko našlė ir du maži vaikai), sušaudė Vincą Deveikį; apie 60 metų. Senukas šaukė iš pirties sūnų, «enkavedis tams atrodė, kad jis partizanams duoda ženklą. Senukas suklypęs ant kelių aiškino, kaip buvo, bet enkavedistai jį paleido kulką lietuvių iš automato.

Tokių įvykių buvo ir kituose kaimuose.

J. Pr.

A. Mykolaitis Putinas

SUKILĖLIAI

KOVŲ DĖL ŽEMĖS IR LAISVĖS VAIZDAI 1861–1864

XXI

(tąsa)

Po vakarienių visi išsikirstė į savo kambarius. Ponas Skrodskis atgulei ilgai n galėjo užmigti. Pagaliau vengrino taurė apraminė prieš taringų jausmų ir minčių sukūrį, ir dvaro ponas užmigo kietu miegu.

Rytojaus rytą pirmoji pabudo pana Jadvyga.

Ji pašoka iš lovos nutraukia užuolaidas ir atidaro langą. Iš sodo su šilta saulės spindulių banga įsiveržia galyvaus kvepiančio oro srovė. Ak, kaip gera po didiesio triukšmo, po ilgos varginančios kelionės pajusti aplink save gimtinės jaukumą, ramybę, vešliai sulapojusią pavasario gamtą!

Jadvyga užgula palangę ir, pasivėrusi į lauką, žiūri į

sodą. Gražiai viskas sutvarkyta! Takeliai išgracuoti, smėliu išbarstyti, pakraščiais gėlės, o ties jos langu štai didžiule klomba. Vidury palmė, kampuose vešlūs bijūnų krūmai. Jie tuoj pražydės — kas per puikumėlis! Dešinėje prieverandos alyvų kerai gaila, kad jau peržydėję, bet užtat jazminų pumpurai tuoj išsikleis. Toliau, už sodo, aukšti parko medžiai — liepos, beržai, topoliai. dešinėje jovarų kelias, kuriuo taip smagu važiuoti vasaros karštyje! Tik kairėje pro parko kraštą driekiasi skurdesnis vaizdas — priaugusios krūmokšnių pievos, nuskuręs alksnynas. o dar toliau, pačiam pakrašty, kažkurio kaimo, ar ne Šilėnų, trobesiai.

Jadvygos veidas apsiniaukia. Taip iš tiesų vežėjas

Pranciškus vakar kelyje užklaustas, kas girdėti Bagynuose, kaip valstiečiai sutiko ciesaoriaus manifestą ir kaip dabar tvarkosi, panaikinus baudžiavą, pasistūmėjo kepurę ant viršugalvio ir patylėjęs kandžiai atsakė:

— Gyvename, panelyte, po senovei Baudžiavą, sako, ciesaorius panaikino, tik pamiršo tįjūnus, kotus ir rykštes panaikinti.

— Ką tu kalbi, Pranciškau! — nustebo tada pana Jadvyga — Argi dabar dar kas plaka valstiečius rykštėmis?

— Apie tai pasiklauski, kai parvažiuosi, panelyte, savo tėvą. O ir kotas Rubikis daug ką galėtų pasakyti.

Blogas nujautimas nusmelkė Jadvygai širdį, bet ji nieko daugiau Pranciškaus ne klausinėjo, tarsi bijodama, kad tolimesni vežėjo žodžiai visai neaptemdytų šviesaus tėviškės vaizdo, jos dar nė nepamačius.

Pravažiudama pro Klevų dvarą, Jadvyga panorė pasi-

rodyti ponams Survilams, pasveikinti juos ir pasiteirauti apie iktorą, savo jaunų dienų draugą. Survilai priėmė ją gan santūriai. Į Jadvygos klausimą, kaip laikosi jos tėvas, ponas Survila atsakė: «Kaip neaiškiai, kad nuo pereinimo rudens jis su jos tėvu nesimatęs, kad dabar tokie sunkūs laikai, kad ponas Skrodskis, be abejo be abejo taip pat turis kai kurių sunkumų, pagaliau, ji pati greitai viską pamatysianti».

Ir štai dabar, tą pirmą savaitę tėviškėje gyvenamą rytmetį pana Jadvyga, pro dvaro prabangą pamačiusi toli mas baudžiauninkų sodybas ir jų apdirbtus laukus, prisiminusi Pranciškaus ir pono Survilos žodžius, pajuto širdy nerimastį ir baimę. Tėvas, Jadvyga žino, ir anksčiau su valstiečiais elgdavosi šurkščiai. O kokie santykiai susidarė dabar? Kelionėje ji prisiklausė pasakojimų apie valstiečių riaušes Lietuvoje ir tai vyksta tokiu metu, kada visa Lenkų karalystė ruošiasi di-

deliems žygiams, kada jau pasiliejo pirmųjų kankinių dėl laisvės kraujas, kada patriotinio entuziazmo banga eina per visą kraštą, kada istoriniai momentai reikalauja, kad bajoras ir valstietis kaip broliai stotų į kovą dėl tėvynės laisvės!

Per dvejus Varšuvoje praleistus metus Jadvyga pakitėjo ne vien fiziniu, bet ir moraliniu atžvilgiu. Ji grįžo į tėviškę pasiryžusi pradėti propagandą už sukilimą ir už valstiečių dalyvavimą jame. Bet pirmiausia reikia laimėti valstiečių pasitikėjimą, pašalinti nesusišpatimus, kylančius tarp dvarininkų ir buvusių baudžiauninkų. Reikia pradėti nuo savo tėviškės, reikia iširti, kokię santykius yra susidarę tarp jos tėvo ir valstiečių. Jadvygą nutarė kol kas tėvo apie nieką neklausinėti, bet pačiai stebėti dvaro gyvenimą. Be to, kol ponas Pianka čia painiojasi tarp jos ir tėvo, nepatogu pradėti kokias nors rimtas šeimynines diskusijas. (B. D.)

MŪSŲ LIETUVA

«NOSSA LITUANIA»
RUA LITUANIA, 67
SÃO PAULO, 13 S.P.

LIETUVIŠKOS MINTIES SAVAITRAŠTIS

DIREKTOR RESPONSAVEL DR. JOSÉ FERREIRA CARRATO

REDATOR: JONAS KIDYKAS

PRENUMERATOS KAINA METAMS: Cr.\$ 3.000, visoje P. Amerikoje. RÉMÉJO PRENUMERATA Cr.\$ 5 000. GARBĖS PRENUMER, Cr.\$ 10.000. Atskiro numerio išleidimas Cr.\$30.000 Paskiro Nr. Kaina Cr.\$ 75.

Straipsnius ir korespondencijas redakcija taigo savo nuožiūra. Nenaudoti straipsniai gražinami tik autoriui prašant. Pavarde pasirašyti straipsniai nebūtinai išreiškia redakcijos nuomonę. Už skelbimų turinį ir kalbą redakcija neatsako.

Ta Buvo Laikai!

Niekaip nesinori tikėti, jog tai būtų tiesa. Tik per vienerius metus 36 meno spektakliai! Net 4 chorai! Kur tai buvo? Kada? Ne Kaune, ne Vilniuje, ne Šiauliuose, ne Čikagoje, o S Paulyje! Prieš 25 metus. Tik prieš 25 metus

Skaičiai paimti iš anuomet čia ėjusio mėnesinio žurnaliuko «MUZIKOS MENAS».

Štai, Bendruomenės choras, visų didžiausias, pasirodęs 14 kartų. «Vyčio» choras turėjęs 9 programas. «Ryto» choras 7 muzikinius spektaklius. O «ketvirtasis, gal mažiau kam žinomas, bet galima sakyti svarbiausias choras, tai V. Zelinos Sesers Marcelinos vaikų choras»

Susumuojant viską ką tie chorai padarė, patiriame, jog jie davė lietuvių kolonijai 7 koncertus 7 lietuviškos dainos pusvalandžius per radiją. 8 religinės muzikos koncertus ir 14 kitų muzikinių parengimų, kaip operiečių, operą ir k. išeina, kad mūsų veikėjai į mėnesį pastato po tris muzikos spektaklius mūsų kolonijai.

Kas tai buvo per žmones? Ar ne paprasti darbiniai kai-ės? Kaip jie turėjo mėgti lietuvišką dainą ir vaidinimą! Ne tik jie, bet plačioji lietuvių bendruomenė turėjo gausiai lankyti tuos spektaklius. Juk pustuštėms salėms jie nebūtų rengę tiek daug koncertų ir vaidinimų!

Kaitai žmogus; pageltusius prieš 24 m spausdintus lapus, tuos lapus, kunkuliuojančio lietuviško gyvenimo liudinkus ir nenorom atsistūti: Kodėl dabar to visko nebėra? Taip ir peršasi vėsk Baranausko «Anykščių Šilelio» posmelis: tik kelios pušelės apykreivės liko»

Veretai pasitaiko, kad iš nupjauto ar nuvirt sio medžio šaknų, ar kamieno išauga naujas gražus medis. Nejaugi joku būdu nebegalima tikėtis, kad dar kartą sužaliuos, suklestės lietuviškas kultūrinis gyvenimas S. Paulyje? Nejaugi senesnioji karta išmirs nepalikdama gaivių atžalų? Nejaugi prieš 25 metus lietuviškas mokyklas lančė šimtai vaikų, dabar vyrai moterys pačiame amžiaus pajėgume ir jau daug geriau prasigyvenę, už savo tėvelius, nejaugi jie yra «miort vyje duši» — mirusios sielos, užgesusios, sustingusios lietuviškos širdys? Nejaugi!?

GERA PROGA

Mūsų mielasis bendradarbis Alionis «Mūsų Liet.» jaunimo skyriuje iškelia gerą mintį. Juk per buvusias lietuviškas S. Paulio mokyklas yra perėję daug šimtų lietuvių vaikų. Šianuola jie vyrai ir moterys. Jis sako, būtų gera susieiti, susitikti ir drauge smagiai prisiminti savo vaikystės metus, praleistus lietuviškoje mokykloje, ne tik būsimą mokinant, bet ir vaidinant, dainuojant, išdy-

kaujant ir žaidžiant. Tėvai Jėzuitai apsidžiaugė šituo p. Alionio sumanymu ir rezervavo salę bei kitas patalpas spalio mėn. 10 dienai visiems buvusiems Dr. V. Kundikos liet mokykloms mokyt joms ir mokiniams susirinkti. Visi kviečiami atvykti su savo šeimos nariais (nepalikt namie nė pačių jauniausių) Valandą ir smulkesnę programą paskelbiam vėliau.

AR ŽINOTE?

ŠIAURĖS Amerika kas dieną suvartoja 950 milijonų litrų vandens. 1980 metais jai reikės du su puse karto daugiau vandens, negu dabar.

Šių metų pradžioje JAV turėjo 86,200 000 registruotų au-

tomobilių, sunkvežimių ir autobusų. Tai yra 37 milijono daugiau negu 1964 m.

MEKSIKOJE einantis dienraštis «Ultimas Noticias» paskelbė š. m. 23 d. labai sensacingą žinią, kad nežinoma, ar galima ją laikyti rimta, ar tik

KAS DARYTINA?

Pirmesniuose dviejuose straipsneliuose buvo nurodyta, jog nemaža katalikų meta tikėjimą, o kiti, nors ir nemeta, bet nėra nuoširdūs tikintieji, net patys to kartais nesuprasdami, Yra tikinčiųjų kurie njekuomet tikrai netikėjo.

Toliau nagrinėjame klausimą, kas daryti tam, kas nori įsigyti gyvo ir nepajudinamo tikėjimo.

Kaip kiekvienas nuoširdus atsivertėlis, taip ir gyvo tikro tikėjimo geidžias žmogus turi rimtai mokydamasis įsigyti tikrų subrendusių žinių, kas yra krikščionybės branduolys ir esmė, kas yra Dievas, kas yra Jezus Kristus, kad jis tikrai gyveno mūsų žemėje, ir ką jis padarė.

Tiktai tada, kai skaitydamas ir pergaltodamas Kristaus istoriją susitiks su Juo akis akin, kaip ji susitiko savo metu Galiliejos ir Judiejos gyventojai, tik tada galės rimtai aiškiai apsispręsti ar už jį, ar prieš jį. Kiekvienas tikėjimą dėstęs kunigas pagaliau pasiekia tą labai įtemptą akimirką, kai jau yra pereiti visi mokslo duodamieji argumentai, įrodymai ir dabar klausia savęs, ar tas žmogus susitiks su gyvu Kristumi, ar ne. Ar jis susivels įvairiausių «bet... bet...» pinklėse, ar linksmi ir ryžtingai tars, «Viešpats mano ir Dievas mano». Dabar yra laikas karštai melstis. Dabar bjaisi ir meldisti, kad žmogui nepritrūktų kantrybės ir nusižeminimo belstis ir belstis į tikėjimo duris, iki visšpats jas aida rys ir jį įsileis

TIKĖJIMAS IR BAIMĖ

Žmogus turi likti ištikimas tikėjimui iki mirties. Kasgi jį taip lengvai atbaido nuo Dievo?

Baimė! Žmogaus protas dre

pramuštgalvių prasimanytomis fantazijomis. Negarantuodami tiesos, perspausdiname iš «No ticias Populares» (VIII. 23) sutrumpintą aprašymą:

Trys Meksikos La Salle universiteto studentai vienoje grupėje ir trys gimnazijos mokiniai kitoje grupėje vieni apie kitus nieko nežinodami, buvo paimti į «skraidančią lėkštę». (Apie jas per paskutinius kelis savaites nemažai rašė įvairių kraštų laikraščiai ir kurias esą matę daug žmonių ir net nufotografavę)

Tomis «skr lėkštėmis» skraidą kitos planetos, t.y. Jupiterio trečiojo mėnulio gyventojai, visiškai panašūs į mus, šios žemės žmones, tik esą net 2 metrų ir 10 cm aukštumo, šviesių plaukų ir akių. «Lėkštė» esanti gal 50 metrų skersmens. Ji šviečia labai žerinėja balta šviesa. Ja skrendantieji nežemiškieji žmonės dėvį tartum metaliniais be jokios siūlės rūbais. Lėkštės vidus atrodo atrodo irgi balto

ba iš baimės netekti žemės po savo kojomis. Jam baisu mestis stačia galva į tamsias Dievo pašlaptis. Savisaugos jausmas drėba, bijodamas pasiduoti Dievo reikalavimams be jokių sąlygų. Mūsų nuodėmės dreba, pajutusios neišvengiamą Dievo artumą ir teisingumą

Nuo šitos baimės sulaiko žmogų tiktai kita baimė. Baimė meluoti. Baimė sakyti «nė ra Dievo», kai esame šimtus karų su juo susidūrę savo buities gelmėse. Visas baimes nutildo tiktai gyvas įsitikinimas, jog Dievo artumas yra mums toks geras, kaip gera motina tikra mūsų prieglauda ir parama. Įsitikinimas ir pajutimas, kad Kristus yra geriausias mūsų gyvenimo palydovas, suteikia tokią laisvę, kokią visu aistringumu skelbė šv. Povilas apaštalas.

Šių dienų žmones labiausiai kenčia jausdamiesi visiškai vieniši gyvenimo verpetuose. Tiktai tas susigauo ir būva ramus, kas jaučiasi esąs mylimas. Tiktai tas yra ramus net gresiančios atominės audros akivaizdoje kas yra susigyvenęs su Kristumi kas tikrai žino, jog «ristus nugalėjo mirtį ir mums padės ją nugalėti. Tik toks tikėjimas yra vertingas. Ar toks yra mano tikėjimas?

Kunigas Jonas

(Bus daugiau)

kurią jie radę paklydusią Brazilijos miškuose.

Lėkštei skrendant nuo žemės į savo stotį erdvėse, studentai nejautę jokių nemažonių pasekmių: buvę pakankamai oro, ir jo spaudimo. Atrodę, kad jie skrendą keleviniu sprausminiu lėktuvu.

Kelionės metu studentai «kalbėjėsi» su «jupiteriečiais» irgi mintimis, nėtardami žodžių, ispaniškai.

Jupiteriečiai pasisakę jog lanką žemę nėrdami jos gyventojus supažindinti su savo kultūra ir bent 1000 metų toliau išsivysčiusia pažanga. Spalio mėnesį jie oficialiai apsilankys žemėje, ne jai užkariauti, o užmegsti draugiškus ryšius

Toks tai esąs studentų ir mokinių pranešimas, Gaila, laikraštis nepadarė jų vardų ne pavardžių, neparasė kada ir kaip jie pateko į tą «skraidančią lėkštę» ir kada bei kur ir kaip buvo sugrąžinti. Visa istorija labai panaši į Jules Verne pasaką. Bet kita vertus kone visos Jules Vernes pasakos šandien jau yra virtusios tikrove. Palaukim spalio — pamatysim, ar «jupiteriečiai» išaikys savo žodį, ar «dėl nepamatytų kliūčių» atidės savo vizitą «kitam kartui».

Pasaulio politikoje nieko ypatingo naujo. Vietnamo karas tebesiaučia kaip siautęs. Santo Domingos pilietinis karas sustojęs bet dėl vyriausybės vis dar nesutariama. Graikijoje vis dar įtempta padėtis dėl naujos vyriausybės.

J. A. VALSTIJŲ kosmonautai Gordon Cooper ir Charles Gordon laimingai sugrįžo po 8 dienų skraidymo erdvėse. Nusileido sekmadienį, rugpj. 29 dieną (9.56 val. Brazilijos laiku) Atlanto vandenynan, 619 km į pietryčius nuo Bermudų salų. Nusileidimas įvyko tobulai taip, kaip buvo iš anksto suplanuotas, tik 35 km nuo jų laukiančio karolai vo «Dupont». Astronautai, be abejo išvargę, bet sveiki, linksmi ir energingi. Jie sumušė visus iki šiol erdvių skraidymo rekordus

Astronautus pasveikino šv. Tėvas Paulius VI ir net so vietai, kurie prapažiao, kad amerikiečiai lakūnai dabar paėmė pirmąją vietą erdvių apvaldyme.

Daugiau apie erdvių tyrimo bei skraidymo nepaprastai įdomius faktus parašysime tolimesniame «M. L.» numeriuose.

Paskutinėmis dienomis Brazilijos pietiniuose valstijose (estaduose) Rio Grande do Sul, Santa Catarina, ir Parana didelės liūtys ir sniegas padarė labai daug nuostolių išnaikinant pasėlius, išverčiant tiltus. Sniegas kaikuriose vietose iškrito nukritus temperatūrai.

MŪSŲ Lietuva

RUA LITUÂNIA, 67 — MOÓCA — SÃO PAULO, 13

V. Zelina

ŠAUNUS VAKRAS

Ateitininkų surengta jauni mo šventė—vaidinimas praėjo gražioje nuotaikoje. Šešiadienio vaka e pamaldas atlaikė D. G. prel. Pijus Ragažinskas. Po komunijos, salėje, pirmųjų krikščionių papročiu, visi mišių dalyviai susirinko salėn agapės, pabendrauti prie bendrų užkandžių, padainuoti ir pasilinksinti.

Sekmadienį, pusvalandžiu vėliau negu buvo pramatyta, prasidėjo vaidinimas Seselių Pranciškiškių teatro salėje. Šu vaidinta trijų veiksmų Cia-liabinsko drama 'GAIRĖS'.

Korespondentas tematė pirmąjį veiksmą. Čia labai gerai ir įtikina čiai vaidino plė Vanda Misiūnaitė Liutkienė, Albinas Seliokas girtuoklį tėvą, plė Vinkšnaitytė buvo gera kuklios ir nemalonion situacijon patekusios mergaites rolėje Butrimas ir Bilevičius per daug varžėsi pirmame veiksmė. Kiti pasakojo, jog antras ir trečias veiksmai suvaidinti labai gerai ir kad vaidintojų dauguma parodė neabejotinų vaidybinių talentų. Jei jie vaidintų bent keletą kartų per metus, galėtų mēm turėti gana pajėgų lietuvių teatrą S. Paulyje, p. Vincas Tubelis yra sumanus režisieris.

Artistai: A. Vinkšnaitytė — Agutė, V. Bilevičius — Vincas, J. Kraujalytė — Marcelė A. Selickas — Duoba, V. Misiūnaitė — Liutkienė P. Butrimas — Mikas.

Ačiū jaunimui už įdėją darbą ir už malonų meno vakarą! Publikos buvo apie trejetas šimtų

Bendruomenės choro narė ir III PALK karalaitė Cecilija Bagdžiūtė sekmadienį grįžo namo po dviejų mėnesių kelionės Čilėn, Argentino, Urugvajun, Congonhas erodrome pasitiko tėeliai ir artimieji draugai. Skaitykit jos laiškutį šitame puslapyje.

P. MONIKA KLEIZIENĖ grįžo iš ligoninės ir toliau gydo si namie. Dėkoja visoms ir visiems, kurie ją lankė ligoninėje, aukojo maldas dovanas ir nepamiršta jos nė namuose. Tegul jums Dievas atlygina.

P A D Ė K A

Pirmojo Lietuvos Konsulo Brazilijoje Dr P. Mačiūnio pagerbimo LETUVŲ POBŪVIO iniciatoriai nuoširdžiai dėkoja visiems jame dalyvavusiems š. m. rugpiūčio 22

dieną ir ypatingai Ponoms I. Kutkienei ir E. Pupienie nei, paruošusioms lietuvišką stalą bei "Mūsų Lietuvos" Redaktoriui Tėvui J. Kidykui ir Administratoriui Tėvui J. Giedriui už nemokamą skelbimo ir pranešimų paskelbimą laikraštyje.

St. Vancevičius
A. Bumblis
V. Kutka
J. Masiulis
J. Garška

Už Liną Vagnerienę yra užprašytos mišios egzekvijos ketvirtadienį, 2 d. rugsėjo 19 30 val. (pusiau aštintos valandos vakaro). Giminės, kaimynai ir pažįstami yra kviečiami atvykti į šv. mišias.

Rugpiūčio mėn. 28 d. mirė Vincas Mickevičius 84 m. amžiaus, kilęs iš Liudvinavo Palaidotas Campo Grande kapuose Nulūdime paliko žmoną Agnietę, dukterį Oną, it kauskiene, sūnų Kostą ir Vytautą, anūkus ir proanūkus. Septintos dienos mišios bus 4 d. rugsėjo 8 val. Vila Zelinoje. Gimines ir pažįstamus kviečia atvykti į pamaldas

Liet. Kat. Bendruomenės choro valdyba nutarė vaidinti įdomią 4 veiksmų dramą "Aušros Sūnūs".

Moooca

Pentadienį, rugpj. 27 d. "Kariuomenės Šventės" iniciatoriai susirinkę nutarė šventę minėjimą rengti lapkričio 28 dieną Mokoje, dr. V. Kudirkos vardo lietuvių namuose Programoje pramatyta:

15 val. šv. mišios už kritusių Lietuvos karių, savanorių, šaulių ir partizanų. Po pamaldų salėje meninė dalis.

Kitas iniciatorių pasitarimas šaukiamas rugsėjo 25 d. 18 val. Mokos Lietuvių Namuose, rua Lituania, 67.

Praėjusį šeštadienį Mookos lietuvių choras pagerbė namų vyresnįjį Tėvą Joną Giedrį, S. J. gimtadienio proga.

Sv. Juoz. po Vyrų Brolija rengia SPAUDOS BIČIU. LIŲ—RĖMĖJŲ VAIŠES, rugsėjo 11 d. 20 val. Dariaus ir Girėno vardo lietuvių salėje — R. Lituania, 67, Moooca.

Bus trumpa tai progai pritaikyta programa, šokiams gros rinktinė lietuviškų plokštelių muzika.

Pakvietimus reikia įsigyti ar užsisakyti iki rugsėjo 6 dienos. Juos galima gauti pas Juozą Matelionį, Motiejų Tamaliūną, uožą Baužį, Kazimierą Rimkevičių ir Vytoldą Žalkauską. Taip pat. «Mūsų Lietuvos» spaustuveje ir administracijoje ir Vila Zelinos Lietuvių bažnyčios klebonijoje.

PRANCI LEITAI, IŠTIKIMAM IR ILGAMEČIUI "MŪSŲ LIETUVOS" PLATINTOJUI IR IŠNEŠIOTOJUI. GIMTADIENIO PROGA, GERIAUSI LINKĖJIMAI IR SVEIKINIMAI!

"Mūsų Lietuvos" Administracija

ir Tėvą Joną Kidyką S. J. kunigystės metinių proga Pasi vaišinta gardžiais pyragais ir daug daug dainelių padainuota. T. Giedrys dėkoja už dovanas ir jaukiai praleistą valandėlę

JAUNASIS MOKOS LIETUVIŲ CHORAS jau yra tiek pasivareš pirmyn, kad skelbia pirmąjį savo koncertą ANTRAJA KALĖDŲ DIENĄ, t. y. sekmadienį gruodžio 26 d. 16 valandą, Lietuvių Namų salėje. Sykiu prašo kitas lietuviškas organizacijas kiek galima susilaikyti tą dieną nuo kokių nors parengimų.

P. Albina Ambrozevičienė praėjusį šeštadienį atšventė savo gimtadienį artimųjų draugų būrelyje.

V. ANASTACIO P. p. Vincas Bartkus ir J. Kazlauskas sutaisė Dr. J. Basanavičiaus salės kėdes, neimdami jokio atlyginimo.

"MŪSŲ LIETUVOS" skaitytojai užsimokėję po 3 000 cr: Monika Kleizienė ir Jonas Tamošauskas, 5.000 cr Albinas Vasiliauskas, 7.000 Michalina Gorauskienė už 1965 ir 1966 metus.

IŠ RIO DE JANEIRO

Rio de Janeiro lietuvių perka namus, kuriuose koncentruosis lietuvių kultūrinis veikimas. Tuo reikalu advokato E. Petraičio ir inž. K. Audenio iniciatyva, šaukiamas 7 d. rugsėjo 13 val. susirinkimas V. Petronio namuose. Rio de Janeiro ir apylinkių lietuvių rodo didelį susidomėjimą namų įsigijimu. Į šį susirinkimą Rio de Janeiro

Metalurgica ARPRA LTDA.

METALÚRGICA — FABRICAÇÃO DE PEÇAS PARA AUTOMÓVEIS
ESTAMPAS, PEÇAS, ÉSTAMPADAS E FERRAMENTAS.

Pr. ça Padre Lourenço Barendes, 243 — Quinta das Paneiras — V. Prudente
Caixa Postal 371 — São Paulo

lietuvių kviečia ir São Paulo lietuvių organizacijų atstovą

APSILANKĖ GARB NGAS SVEČIAS

Skrįdamas iš Montevideo į New Yorką kelioms dienoms buvo sustojęs Rio de Janeiro žymus lietuvis mokslininkas biologas J. Zuitas Tėvas Juo-

ATVIRAS LAIŠKAS S. PAULO LIETUVIŲ KOLONIJAI

Ką tik sugrįžau po dviejų mėnesių kelionės Čilėn, Argentino, Urugvajun ir Porto Alegre miestan

Tai buvo labai žavi kelionė. Kaip III PAL Kongreso reprezentantė buvau visur ir visų nepaprastai maloniai sutikta, vaišinta, o iš savo pusės stengiausi visur garbingai atstovauti São Paulo lietuvių kolonijai.

Atvežiau sveikinimus visiems S. Paulo lietuviams nuo lietuvių kolonijų Argentinoje bei Urugvajuje ir taip pat nuo Čilės bei Porto Alegre lietuvių

Pasinaudodama šia proga, ir kaip Bendruomenės choro narė ir savo pačios vardu nuoširdžiausiai dėkoju visiems ir visoms, kurie taip uoliai bendradarbiavote ir tiek daug pasidaravote, kad laimėčiau III PALK karalaitės garbę. Taip pat labai dėkoju to kongreso organizaciniam Komitetui, parūpinusiam man tą gražią ir brangią kelionę, kuri tiek daug davė mano širdžiai džiaugsmo ir malonių patyrimų. Dėkoju visiems, kurie domėjosi mano kelione pasiteiraudami, ar tai pas mano namiskius, ar per šitą mūsų savaitraštį, kaip kur man klostasi. Tikiu, kad ta kelionė dar labiau sustiprino draugiškumo ryšius tarp Pietų Amerikos lietuvių

Marija Cecilija Bagdžiūtė.

zas Venckus. Jis čia visų pirma susipažino su kapelionu Jubiliatu kun Janilioniu, pasikui su kolege Dre. Sofija Savnorienė, aplankė Pasaulio Lietuvių paminklą Catumbi kapinėse, pasigerėdamas jo kurybina ideja ir moderniška architektūra; čia pat jį pasitiko p. p. Jonas Saurusaitis su Kobylko, kurių vėliau jis aplankė žmones. Miesto ir užmieščio grožybėms pamatyti jam maloniai patarnavo p. Vytis, Petrobraz valdininkas, kuris savu automobiliu padarė platų ratą ir pabaigė ekskursiją po gerų pietų, kuriuos suruošė jo mamytė ir žmona, nuveždamas garbingą svečią į Galeono aerodromą. Svetys ketino savo malonius išpūdzius aprašyti "Drauge".

Rugsėjo 12 d. p. Stefanija Kaziauskienė yra užprašiusi atlaikyti šv. Mišias už jos šeimos ir visus kitus Sibiro

ATSKIRO N

KAINA 75,00

kankinius. Ta proga bus ap-
laukytas Pasaulio Lietuvių
tremyje mirusių paminklas
ir padėtas vainikas ar gėlių
puokštė su Viešpaties Angele
giesme. Kviečia skaitlingai
dalyvauti šiuose tragiškuose
prisiminimuose.

Mookos liet. choras labai
uoliai ruošiasi koncertui. Re-
peticijos daromos jau du kar-
tu per savaitę: antradieniais
20 val.; o šeštadieniais 18
val. Dainininkai iš tolimesnių
vietų parvežami namo po re-
peticijų. Visi buvusieji choris-
tai tebegyvenantieji Moooca,
Alto da Moooca, Parque da
Moooca, Bertiooga, Agua Raza
ir V. Prudente apylinkėje,
esate kviečiami grįžti cho-
ran, prisiminti ir pergyventi
savo jaunas dienas. Kviečiamas
ir jaunimas. Ypač jauni mas.

J I E Š K O M I

Boleslovas Račkauskas pa-
jieško Konstantino Suboč—
Subačiaus (sūnus Petro Suba-
čiaus) ir Liudviko Mataičio.
Jie išvyko Brazilijon 1925 m.
ir gyvenė S. Paulyje. Prieš
karą susirašinėjo, bet karo
metu p. Račkauskui dingo jų
adresai. Kas žinote, kur tie
asmenys gyvena, malonėkite
pranešti jų adresą ar Petru-
i Palubinskui, A/C Cortume
Mauá, EFSJ, Est. São Paulo,
ar tiesiog B. Račkauskui, VIL-
NIUS, Raudonosios Armijos
pros. 70a, but. 94, Lietuvos
Tar. Saj. Resp.

LIETUVIAMS NUOLAIDA!

užsisakant gerus batus pas
JONĄ PETRIKĄ
jo paties batų krautuvėje.
Rua B de Itapetinga, 262,
4.º and, sala 406, Tel 35-8873,